

det ene som i det andet Tilfælde. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har ganske Ret heri. Den, der har opført sin Bygning, forinden de overordentlige Forhold indtraadte, har bygget med normale Omkostninger og med normal Risiko. Bag- efter falder saa Appelsinerne ned i Turbanen paa ham derved, at de overordentlige Forhold indtræder og Lejen gaar saa stærkt i Vejret, og derfor kan det forsvares, at det offentlige skrider ind. Anderledes derimod med den, som har opført sin Ejendom, efter at de overordentlige Forhold er indtraadt. Han har bygget sit Hus paa Grundlag af disse overordentlige Forhold, han har bygget med de større Omkostninger og, hvad jeg især lægger stor Vægt paa, med den større Risiko, som Byggeføretager under de overordentlige Omstændigheder medførte. Det var jo ogsaa disse Forhold, som bevirkede, at man ved de tidligere Huslejelove fastsatte den Begrænsning, at man holdt Nybygninger ude, og som det glædede mig meget at høre, mente det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds, at dette var aldeles rigtigt. Naar det ærede Medlem havde den Opfattelse, var det naturligvis, fordi han mente, der var al Anledning til at opmuntre Byggeriet, og at det opnaaede man paa bedste Maade, naar man holdt Nybygningerne udenfor Huslejeloven. Forholdet er altsaa det, at Samfundet, med det ærede Medlems fuldkomne Billigelse, har sagt til samtlige Bygherrer: Byg endelig, I gør Samfundet en Tjeneste ved at bygge, og den vil vi honorere ved at holde eders fremtidige Ejendomme udenfor Huslejelovgivningens Omraade, I skal, naar I nu vil bygge, ikke være underkastede Nævnets Bestemmelser og i det hele Huslejelovgivningens snærende Baand. Men naar Forholdet saa er det, at en Mand har vist sig lydhør overfor denne Tilkendegivelse fra Samfundets Side og har bygget i Tillid til den, synes det mig en klar Ting, at man ikke bag- efter kan forrykke Grundlaget, ikke bag- efter, da Bygningen staar der og ikke kan fjernes igen, kan borttage de Forudsætninger, under hvilke man har opfordret ham til at bygge, og under hvilke han har bygget. Naar det ærede Medlem anerkender, at det var rigtigt og forsvarligt, naar man i sin Tid holdt Nybygningerne udenfor Loven for at opfordre Folk til at bygge, synes det mig, han ogsaa maa drage den Konsekvens deraf, at han ogsaa maa mene, at man nu maa holde dem ude. Vedkom- mende har handlet efter Samfundets Op-

fordring og altsaa fra sin Side fyldstgjort de Forudsætninger, Samfundet har stillet. Naar saa er, kan Samfundet ikke borttage de Forudsætninger fra Samfundets Side, under hvilke den paagældende Bygherre har bygget.

Indenrigsministeren (Rode): Maa jeg, skønt de sidste Bemærkninger ikke var direkte rettede til mig, men kom ind paa et Omraade, som jeg ofte har haft Lejlighed til at udtale mig om, sige, at jeg ikke kan erkende det ærede Medlems Ret til at paastaa, at der for dem, som har opført Bygninger, er skabt en Ret til at forvente, at disse Bygninger i al Evighed skulde have en Undtagelsesstilling her i Landet. Det, som er sket, er, at de har haft en Undtagelsesstilling, og i Henhold til denne har Lejen i disse Ejendomme kunnet fastsættes uden Nævnets Indblanding baade i 1 og 2 Aar, men derved kan Samfundets Ret til paa et givet Tidspunkt at træde ind og sige: De fremtidige Lejeforhold for disse Boligers Vedkommende ønsker vi paa den ene eller den anden Maade at inddrage under Samfundets Kontrol, ikke være beskaaret. Det ærede Medlem er selv af den Opfattelse, at det vil være muligt og rigtigt at finde en Form, under hvilken man kan hindre, at denne Undtagelsesstilling udnyttes paa særlig utilbørlig Maade.

Overfor det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) skal jeg sige, at jeg hørte jo, han betonedes to Ting om- trent lige stærkt: Tvivlen om, at det vilde lykkes at faa noget stort ud af dette Arbejde, men samtidig ogsaa sin ubetingede Villie til at medvirke dertil. Hvis man var pessimistisk, vilde man maaske understrege det ærede Medlems Tvivl og sige: Naar han tvivler saa stærkt, gaar det nok saa galt, men man kan naturligvis ogsaa sige: Naar det ærede Medlem paa den anden Side saa stærkt understregede sin Villie til Samarbejde, gaar det nok godt. Indtil videre foretrækker jeg at haabe det bedste af hans Villie til at arbejde med paa Sagens Løsning og dermed ogsaa til at besejre den Tvivl, han har givet Udtryk. Det ærede Medlem udtalte, at hvis man overhovedet kunde unddrage Nævnene alle saadanne Tilfælde, hvor Lejere og Ejere var enige, vilde man være fritaget for en Række Tilfælde, og saa kunde man ogsaa blive fri for at faa disse Tilfælde frem til Appel. Ja, hvis det var muligt under de nuværende Forhold at konstatere, at Ejere og Lejer virkelig er enige, fordi de erklærer at være